

Supplerende oplysninger om ATP's tilgang til og håndtering af skatteområdet

Indhold

1. Beskatning af ATP	2
Pensionsafkastskat (PAL-skat)	2
Udenlandske skatter (fx udbyttekildeskat)	2
Samspillet mellem dansk PAL-skat og udenlandsk beskatning af ATP	3
Fondsinvesteringer – beskatning i investeringsstrukturens forskellige niveauer	3
Betaler ATP også andre former for skat?	4
2. ATP's skattemæssige risici og håndteringen heraf	5
ATP's undersøgelser af unoterede kapitalandele før ATP investerer	6
Aktivt ejerskab	8
3. Eksemplificering af aggressiv og acceptabel skatteplanlægning	9

1. Beskatning af ATP

Selskaberne i ATP Koncernen betaler forskellige former for skat. De mest betydelige – både i forhold til beløb og kompleksitet – er pensionsafkastskat (PAL) og udenlandske skatter, der pålægges ATP's investeringsafkast.

Pensionsafkastskat (PAL-skate)

Danske pensionsselskaber som ATP er – i modsætning til de fleste udenlandske pensionsselskaber – pålagt at betale skat af det løbende afkast. Overordnet betyder det, at ATP betaler 15,3 % i PAL-skate af afkast. Afkastet skal opgøres for alle investeringer, uanset hvor i verden afkastet stammer fra, efter det såkaldte "lagerprincip", der betyder, at ATP beskattes af både realiseret og urealiseret afkast. Med andre ord beskattes ATP i Danmark, så snart en investering stiger i værdi – uanset at ATP ikke har modtaget pengene.

Pensionsafkastskat beregnes på baggrund af investeringsafkastet i både ATP's investerings- og afdækningsporteføljer. Afkastet i porteføljerne er afhængige af udviklingen i en række forhold såsom udviklingen i renter, aktiemarkeder, inflation og lignende forhold, som kan påvirke værdien af investeringerne betydeligt – nogle gange med store udsving inden for kort tid.

ATP kan ved opgørelsen af PAL-skatten fratrække en række poster, fx fradragsberettigede renter og formueforvaltningsomkostninger. Det betyder, at det effektive skattetryk for ATP ofte ender på ca. 15% af det løbende afkast. Beskatningen af ATP kommer i tillæg til den selskabsbeskatning, der allerede er betalt af det selskab, som ATP har investeret i.

PAL-skattereglerne indebærer, at ATP typisk betaler PAL-skate i opgangstider. Når markederne derimod er i recession, kan det resultere i, at ATP på tværs af sine investeringer får et negativt afkast. Hvis afkastet – og dermed PAL-skatten – i et år er negativt, skal ATP ifølge reglerne ikke betale PAL-skate, men derimod beregne en negativ PAL-skate på 15,3 %. ATP kan modregne den negative PAL-skate i fremtidige års pensionsafkastskate, og beløbet repræsenterer på denne måde et skatteaktiv. Skatteaktivet forrentes ikke og kan efter de gældende regler ikke udbetales.

ATP har pt. et betydeligt skatteaktiv, der i det væsentligste er opstået som følge af stigende renter og dermed negative afkast i 2022. I takt med at ATP opnår positive investeringsafkast, vil den fremførte negative skate efter PAL-reglerne blive modregnet i det positive afkast, og ATP vil nedbringe sit skatteaktiv. Når skatteaktivet er brugt helt op – måske først om mange år afhængigt af bl.a. renteudviklingen - vil ATP igen betale skate i Danmark.

Udenlandske skatter (fx udbyttekildeskate)

ATP er et dansk pensionsselskab med hovedkontor i Danmark, og alle væsentlige beslutninger om ATP's investeringer træffes i Danmark. I skattepolitikken fremgår det, at ATP iværksætter tiltag for at sikre, at den størst mulige del af afkastet fra investeringerne bliver beskattet i Danmark, og at der ikke skal betales skate to gange af det afkast, der skal gå til medlemmernes pensioner. Dette til trods betaler ATP skate i udlandet.

Skatteregler er, som udgangspunkt, et nationalt anliggende, og reglerne varierer derfor fra land til land. De fleste lande har dog lokale regler om, at udenlandske investorer beskattes af deres aktiviteter og/eller afkast i/fra aktier, ejendomme og infrastrukturelle aktiver i det pågældende land.

ATP skal ofte betale udenlandsk skat af udbytter fra både noterede og unoterede selskaber og i visse tilfælde også af renteindtægter. Derudover betaler ATP skat i for eksempel USA, Australien og Tyskland af driftsindkomst og kapitalgevinster fra investeringer i blandt andet ejendomme, infrastruktur og andre forretningsmæssige aktiviteter, der er organiseret i såkaldte skattetransparente enheder .

ATP tilbagesøger indeholdt udenlandsk skat, herunder udbyttekildeskat i det omfang, der er mulighed herfor efter dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem Danmark og det pågældende land eller efter de udenlandske interne regler.

Samspelet mellem dansk PAL-skat og udenlandsk beskatning af ATP

Hvis ATP's udenlandske skat er endelig (dvs. ikke kan tilbagesøges), tillader pensionsafkastreglerne i et vist omfang, at ATP modregner (lemper) den udenlandske skat i den danske pensionsafkastskat. Lempelsen i den danske pensionsafkastskat for udenlandske skatter sikrer, at ATP – og dermed ATP's medlemmer – ikke betaler skat to gange af ATP's investeringsafkast. Den danske stat vil ikke tillade modregning for udenlandsk skat med et større beløb, end den danske PAL-skat, der er betalt på det samme afkast. Det betyder, at ATP's skattetryk kan blive højere end (de effektivt) ca. 15% af det løbende afkast, hvis den udenlandske skatteprocent er højere, eller opgørelsesmetoden af grundlaget er forskellig.

Fondsinvesteringer – beskatning i investeringsstrukturens forskellige niveauer

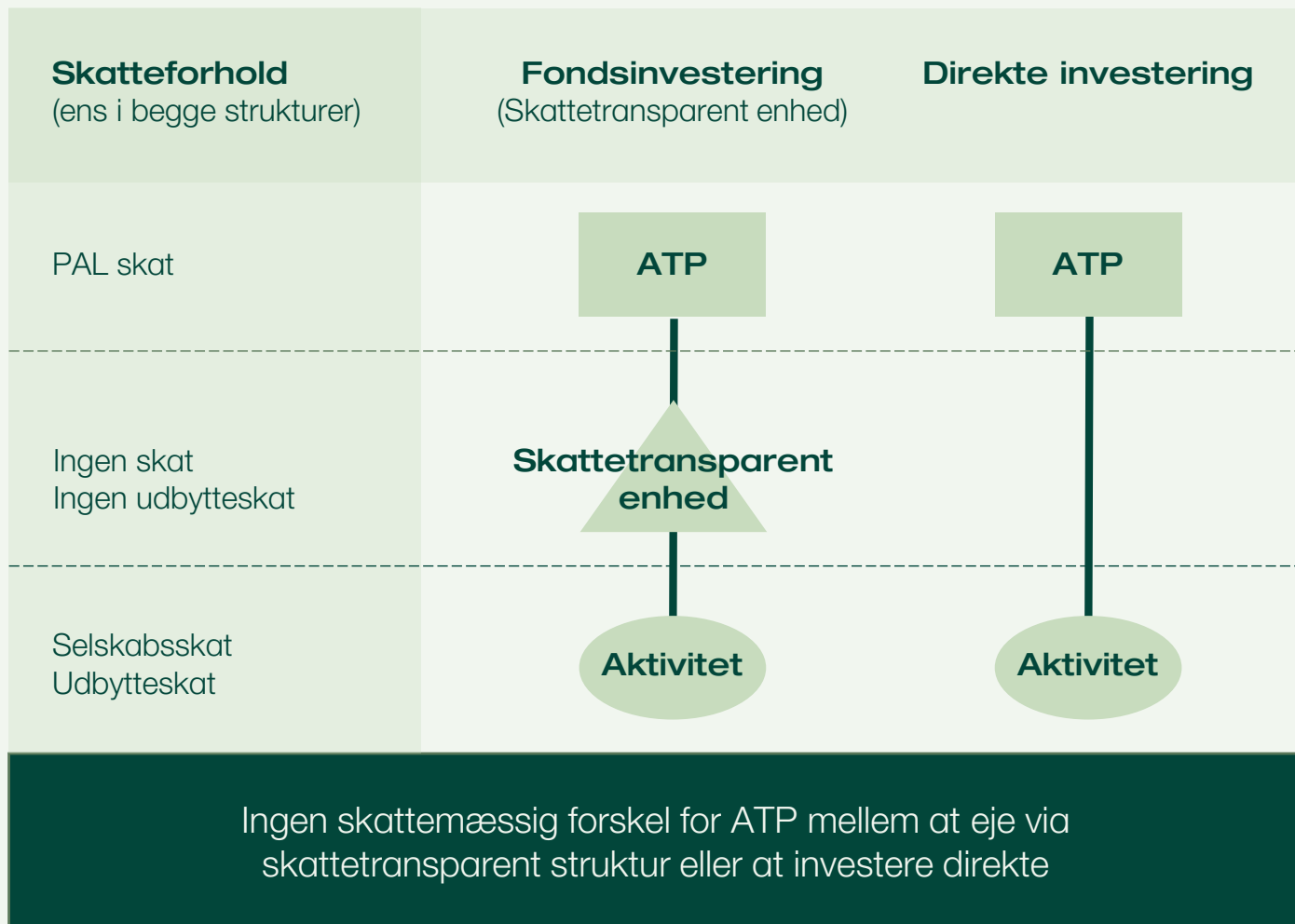
Når ATP investerer via eksternt forvaltede fonde, er der grund til at overveje beskatningsforholdene særligt nøje. Fondsinvesteringer kendetegnes ved, at flere investorer investerer i en investeringsplatform (fond), der – evt. via en række yderligere holding-enheder – foretager investeringer i forskellige porteføljeselskaber.

ATP arbejder for, at investeringsplatformen organiseres som en skattetransparent enhed. Det omfatter selskabstyper (typiske K/S-lignende selskaber), der ikke undergives selvstændig beskatning, men hvor beskatningen gennemføres hos investoren. Det er hensigtsmæssigt, når investorerne er underlagt forskellige skatteregler og -forhold, idet der ikke pålægges ekstra skatter i forhold til, hvis investeringen var foretaget direkte af den enkelte investor.

Investeringsplatformen er oftest beliggende et sted, hvor den eksterne kapitalforvalter og medinvestorer kender de regulatoriske og administrative rammer og er trygge ved at anvende den pågældende jurisdiktion. Populære jurisdiktioner er bl.a. Cayman Islands, Delaware (US), Luxembourg og UK. Så længe investeringsplatformen er en skattetransparent enhed, har det ikke nogen betydning for ATP, om investeringsplatformen er et limited partnership på fx Cayman Islands eller i Delaware, eller om det er et dansk kommanditselskab. Det er derimod de underliggende porteføljeselskaber og ATP selv, der er skattepligtige. Hvis der blev betalt skat i selve investeringsplatformen, kunne det betyde, at ATP blev beskattet 3 gange af sit afkast – det vil sige beskattet hos porteføljeselskabet, i investeringsfonden og endeligt i Danmark.

På denne måde forsøger ATP at sikre, at ATP ikke stilles skattemæssigt dårligere ved at foretage en fondsinvestering sammenlignet med at foretage en direkte investering i porteføljeselskaberne. Dette illustreres i figuren nedenfor og er afspejlet i ATP's processer, jf. afsnit 2.

Figur 1: Skatteforhold via fonds vs. direkte investering.

Betaler ATP også andre former for skat?

ATP betaler også moms, lønsumsafgift, tinglysningsafgift (i forbindelse med investering i ejendomme), og nogle af datterselskaberne betaler dansk selskabsskat. ATP (moderselskabet) er fritaget for selskabsbeskatning, men betaler, som ovenfor nævnt, pensionsafkastskat i stedet.

I tillæg hertil indeholder ATP større skattebeløb på vegne af andre, fx A-skat og AM-bidrag af pensionsudbetalinger til ATP's medlemmer og af lønudbetalinger til ATP's ansatte.

ATP Koncernens årsrapport indeholder hvert år en oversigt over ATP Koncernens egne skatter og skattebeløb indeholdt på vegne af andre.

2. ATP's skattemæssige risici og håndteringen heraf

ATP's investeringsaktiviteter er omdrejningspunktet for ATP's beskatning og derfor også afgørende for ATP's skattemæssige risici og håndteringen heraf. Det fremgår af politikkens afsnit 2, at de væsentligste skattemæssige risici falder i følgende 3 kategorier, samt at ATP har indført mitigerende tiltag for at reducere disse risici.

Figur 2: Overblik over ATP's skatterisici og mitigerende tiltag.

ATP's task risk management framework

	Skat relateret til ATP's investeringer	Dobbeltbeskatning	Skattelovgivningen
Risiko	Tab af omdømme og investeringsafkast som følge af, at skattemæssig adfærd hos investeringer, forvaltere eller medinvestorer ikke er i overensstemmelse med ATP's skatteprincipper	Dobbeldækning som følge af utilstrækkelige processer, dokumentation, forskelle i landes lovgivning mv.	Utilstrækkelig identifikation, fortolkning eller implementering i ATP af skattelovgivningen, herunder ændringer
Mitigerende tiltag	På investeringstidspunktet identificerer, analyserer og mitigerer ATP's skatteteam (evt. med bistand af ekstern skatterådgiver) skatterisici forbundet med investeringen. ATP kommunikerer klare forventninger til skattemæssig adfærd hos investeringer, forvaltere og medinvestorer i skattepolitikken. I investeringens levetid monitorerer ATP's skatteteam skatterisici og søger disse nedbragt via aktivt ejerskab, der er tilpasset ATP's indflydelse og adgang til information.	ATP's skatteteam søger på investeringstidspunktet at minimere strukturel dobbeltbeskatning ved at kortlægge den skatteoptimale investeringsstruktur. I investeringernes levetid tilbagesøger ATP's skatteteam udenlandske skatter i det omfang, det er muligt. Det, der ikke kan tilbagesøges, modregnes i ATP's danske PAL-skat efter reglerne herom. Der er udarbejdet forretningsgange og arbejdsdokumenter, der understøtter en effektiv og struktureret tilbagesøgningsproces.	Den skatteansvarlige i ATP kortlægger roller og ansvar for koncernens selskaber. ATP's skatteteam påser, at der er udarbejdet forretningsgange for kritiske processer på skatteområdet. Skat indgår som emne i ATP's generelle lovovervågningsproces, hvor ATP's skatteteam er repræsenteret. ATP deler lejlighedsvist sine erfaringer og synspunkter på skatteområdet med myndigheder og branchen.

ATP investerer i forskellige typer aktiver, der overordnet kan opdeles i følgende hovedgrupper:

- kapitalandele (dvs. ejerandele i selskaber), herunder aktier
- obligationer/udlån og afledte finansielle instrumenter
- investeringsejendomme

En oversigt over ATP's investeringer kan ses i den supplerende oversigt til regnskabet .

Af de ovenstående hovedgrupper giver investering i kapitalandele anledning til flest skattemæssige overvejelser og risici hos ATP. Dette skyldes bl.a., at ATP's afkast forringes, hvis det viser sig, at et porteføljeselskab har betalt for lidt i skat, eller hvis en anvendt investeringsstruktur ikke er robust og optimeret ved investering i noterede selskaber.

De skattemæssige undersøgelser og det aktive ejerskab på skatteområdet er ikke ens for alle typer investeringer i kapitalandele. I ATP's portefølje indgår både danske og udenlandske investeringer i kapitalandele, hvoraf nogle handles på et reguleret marked (de børsnoterede) og andre ikke gør (de unoterede). ATP's ejerandel, regulering, konkurrenceforholdene blandt investorerne, og investeringens geografiske placering er nogle af de væsentligste forhold, som påvirker ATP's indflydelse på investeringen, adgang til oplysninger, mv. Dette medfører, at der er forskel på ATP's processer før en investering, i investeringens levetid og ved frasalg.

ATP's undersøgelser af unoterede kapitalandele før ATP investerer

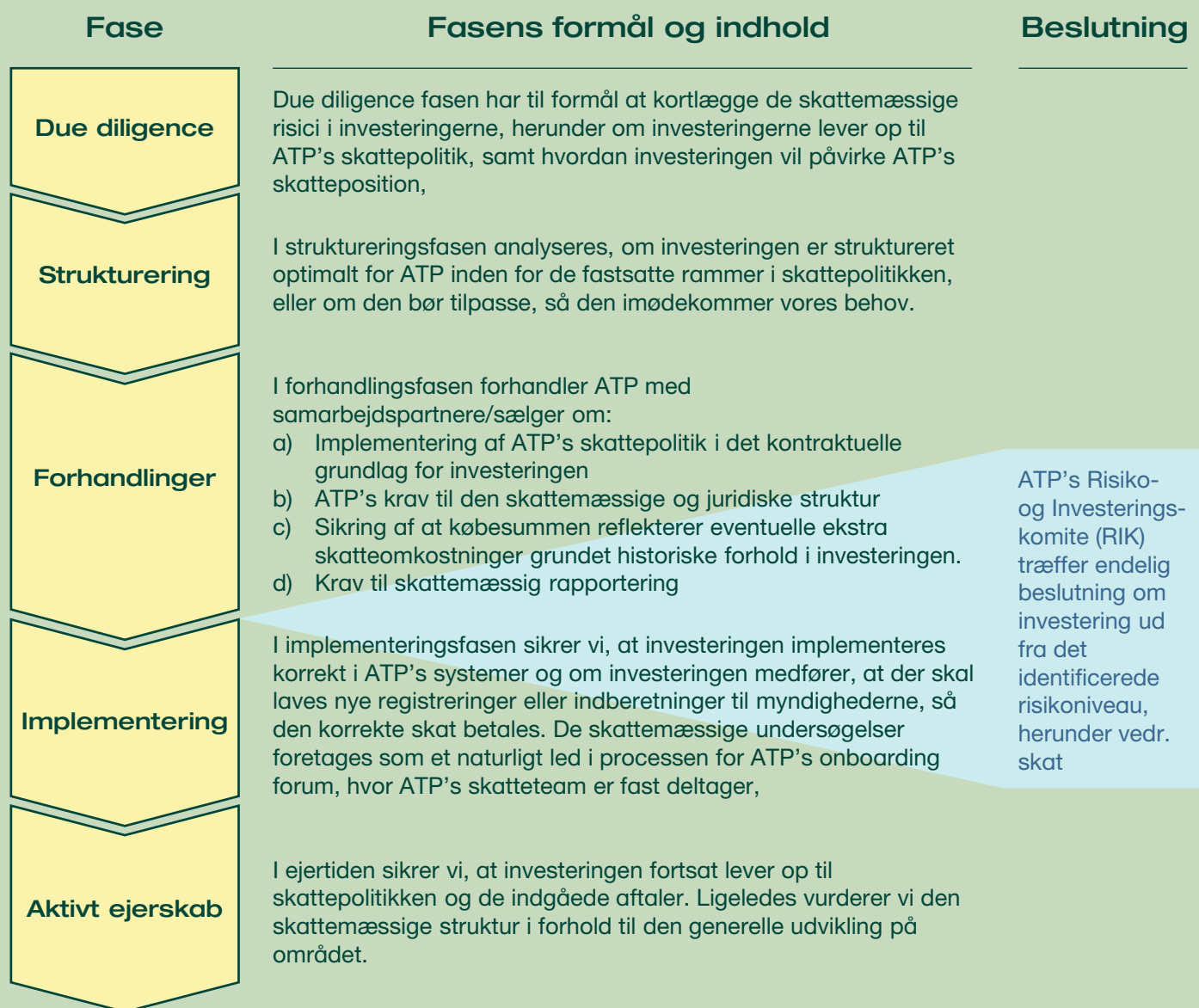
Blandt ATP's investeringer i kapitalandele, er det investeringer i unoterede kapitalandele, som er mest i fokus fra et skattemæssigt perspektiv. Sådanne investeringer kendetegnes ved omfattende kontraktsdokumentation, kompleks investeringsstruktur og ved en ofte længere investeringshorisont. Hertil kommer, at investeringerne kan være vanskelige at afhænde, fordi de ikke handles på et reguleret marked. Det er derfor nødvendigt at være ekstra påpasselig og nøje undersøge/vurdere de skattemæssige risici, før ATP investerer og – i det omfang det er muligt – afdække disse i enten investeringsaftalen eller prisen på kapitalandelene.

Investeringer i unoterede kapitalandele kan foretages både direkte og indirekte af ATP, fx ved:

- **Direkte investering;** hvor kapitalandelene kommer direkte på ATP's balance.
- **Fondsinvestering;** hvor ATP – oftest sammen med en række andre investorer – indskyder penge i en investeringsenhed (fond) og giver et mandat til en ekstern kapitalforvalter, som identificerer de gode investeringsmuligheder (porteføljeselskaber). Kapitalforvalteren investerer fondens midler i overensstemmelse med mandatet og forvalter investeringerne, indtil de afstås og fonden ultimativt afvikles. Fondsinvestering indebærer, at der skabes en fælles investeringsstruktur, som ofte skal rumme forskellige hensyn (se afsnit 1 ovenfor).
- **Fund-of-funds investeringer;** hvor ATP investerer i en fond, som investerer i en række forskellige fonde. Hver enkelt af disse fonde investerer derefter i en række porteføljeselskaber. Der er med andre ord "et ekstra lag" i forhold til den klassiske fondsinvestering. Hos ATP er fondene under ATP Private Equity Partners (PEP) organiseret som fund-of-funds investeringer.
- **Co-investeringer,** hvor ATP investerer direkte i et porteføljeselskab sammen med en fond, som ATP har investeret i efter at være blevet inviteret til at co-investere af forvalteren af fonden. Co-investeringer kan undertiden også foretages på en måde, hvor investeringen i porteføljeselskabet foretages sammen med andre co-investorer via en selskabsenhed, hvor co-investorerne midler puljes. Her står ATP ikke som selvstændig ejer af porteføljeselskabet og har oftest meget begrænset indflydelse.

De skattemæssige undersøgelser, der foretages i forbindelse med investering i unoterede kapitalandele, er tilpasset til den konkrete (type) investering, men kan overordnet illustreres som anført i figuren nedenfor.

Figur 3: Processen for at inddrage skatteforhold i unoterede investeringer.

Aktivt ejerskab

I ATP's investeringsperiode ønsker ATP, at skatterisikoen, der knytter sig til investeringen, er stabil eller nedbringes. Derfor monitorerer ATP skatterisikoen ved en investering via det aktive ejerskab. ATP's metode til at arbejde med investeringerne i investeringsens levetid er tilpasset investeringstypen, og de begrænsninger og muligheder, der følger deraf. Metoden er illustreret nedenfor og uddybes efter figuren.

Figur 4: ATP's mitigerende tiltag til håndtering af skatterisici ved investering i kapitalandele (fx aktier).

	Investeringsstype	Aktivt ejerskab – i investeringens levetid
Unoterede kapitalandele	Direkte investering/ Co-investering	- Løbende dialog, særligt hvor ATP har en bestyrelses- eller observatørpost - Tax asset management
	Fondsinvestering på ATP's balance (Eksternt forvaltet)	Tax asset management
	Private equity partners (fund-of-funds)	Stikprøveundersøgelse. Udvælgelse er baseret på en screening af risiko-parametre, fx "fondens hjemland" og "ATP's ejerandel".
Noterede kapitalandele	Selskab/koncern er hjemmehørende i DK	- Kontinuerlig dialog - Dialog via generalforsamling
	Selskab/koncern er hjemmehørende uden for DK	- Dialog via generalforsamling - Stikprøveundersøgelse. Udvælgelse baseret på en screening af risikoparametrene "effektiv skatteprocent <15%" og "koncernomsætning i EU sortlistet land".

Tax asset management: Asset management er den årlige proces i ATP, hvor ATP følger op på risiko-niveau i ATP's unoterede investeringer. Skatteområdet er en del af denne proces, og undersøgelsen indebærer, at ATP's skatteafdeling genbesøger investeringsstrukturen, eventuelle ændringer ved investeringen, i lovgivning, praksis, mv. Der kan som led i processen forekomme dialog direkte med kontaktpersoner hos investeringen eller ekstern kapitalforvalter.

Løbende dialog: Den løbende dialog i forhold til unoterede kapitalandele kendetegnes ved at foregå udover ATP's tax asset management proces og forekommer særligt med selskaber, hvor ATP har en bestyrelses- eller observatørpost eller en betydelig indflydelse som følge af størrelsen af sin ejerandel. Den løbende dialog angår selskabets skattemæssige forhold, fx skattepolitik, god governance på skatteområdet, skattemæssige overvejelser ved omstruktureringer, ændret kapitalstruktur, mv. og er ofte initieret af selskabet/ekstern kapitalforvalter.

Stikprøveundersøgelse: Stikprøveundersøgelser indebærer, at ATP ikke gennemgår alle investeringerne i porteføljen, men udvælger nogle investeringer til gennemgang baseret på en screening af risiko-parametre.

- For investeringer via ATP Private Equity Partners er disse risiko-parametre "fondens hjemsted", "porteføljeselskabets hjemsted" og "ATP's/fondens ejerandel". De to første parametre kan muligvis indikere aggressiv skatteplanlægning, mens det sidstnævnte er baseret på en forventning om, at ATP's gennemslagskraft stiger med størrelsen af ejerandelen.

- For investeringer i noterede selskaber/koncerner, der er hjemmehørende i udlandet, er de relevante risikoparametre ”en effektiv skatteprocent < 15 %” og ”koncernomsætning i lande, som fremgår af EU’s liste over ikke-samarbejdsvillige jurisdiktioner”. Disse forhold kan være – men er ikke altid – en følge af aggressiv skatteplanlægning, og det er derfor investeringer, hvor de gør sig gældende, der er behov for at undersøge nærmere.

3. Eksemplificering af aggressiv og acceptabel skatteplanlægning

ATP’s skattepolitik har siden 1. januar 2019 indeholdt følgende definition af aggressiv skatteplanlægning:

”ATP definerer aggressiv skatteplanlægning som udnyttelse af teknikaliteter i et skattesystem eller af inkonsistens imellem flere skattesystemer med henblik på at reducere en skatteforpligtelse i strid med intentionen i skattelovgivningen. Herudover anser ATP det som aggressiv skatteplanlægning, såfremt en struktur har det som det primære formål at opnå skattefordele, og der er uoverensstemmelse mellem substans og form.”

Definitionen er det overordnede pejlemærke for, om et givent forhold falder indenfor eller udenfor ATP’s risikoappetit på skatteområdet. Aggressiv skatteplanlægning har globalt fået meget opmærksomhed i forbindelse med selskabsbeskatning af multinationale koncerner. Opfattelsen af, hvad der er aggressiv skatteplanlægning har ændret sig igennem de sidste 10-15 år og vil sikkert også ændre sig fremover.

Det vil altid bero på en konkret vurdering, hvornår der er tale om aggressiv skatteplanlægning. For ATP er det vigtigt at være velinformeret om de skattemæssige konsekvenser samt at forstå baggrunden/motivationen for at foretage en given disposition i forhold til en investering. Ved vurderingen af om noget er aggressiv skatteplanlægning, lægger ATP sig op af OECD’s og EU’s linje i deres initiativer for at imødegå aggressiv skatteplanlægning.

ATP accepterer ikke aggressiv skatteplanlægning som eksemplificeret nedenfor:

- Udnyttelse af dobbeltbeskatningsoverenskomster, hvor holdingselskaber uden tilstrækkelig substans er anvendt med det ene formål at reducere eller undgå kildeskat.
- Transfer pricing-planlægning, hvor risiko og indkomst bliver systematisk overført til lavskattelande.
- Anvendelse af finansielle instrumenter til aggressiv skatteplanlægning
- Anvendelse af hybride selskaber til aggressiv skatteplanlægning.
- Anvendelse af aktiebeholdninger til udbyttearbitrage, herunder ved at stille aktiebeholdninger til rådighed for andre gennem udlån.
- Brug af højt gearede opkøbsstrukturer med det formål at reducere den skattepligtige indkomst uretmæssigt.
- Anvendelse af skattemæssige incitamentsordninger, der står i klar modsætning til formålet med den konkrete lovgivning.

Omvendt accepterer ATP skatteplanlægning som eksemplificeret nedenfor, der har intention om at sikre fair konkurrence og undgå dobbeltbeskatning, idet dette ikke anses for aggressivt. ATP accepterer skatteplanlægning som eksemplificeret nedenfor i en ikke udtømmende liste:

- Anvendelse af tilgængelige dobbeltbeskatningsoverenskomster, hvor forretningsmæssig realitet underbygger anvendelsen af en konkret dobbeltbeskatningsoverenskomst.
- Anvendelse af historiske skatteunderskud til at nedbringe den skattepligtige indkomst.
- Brug af gældsfinansiering på et rimeligt niveau.
- Brug af skattemæssige afskrivninger på fx infrastrukturaktiver.

Konkret anvender ATP en række investeringsenheder og jurisdiktioner, der er vurderet at falde indenfor den netop nævnte acceptable skatteplanlægning, herunder:

- ATP investerer i bl.a. Real Estate Investment Trusts (REITs) i bl.a. USA og Managed Investment Trusts (MITs) i Australien.
- ATP investerer i skattetransparente enheder (fx K/S'er og tilsvarende selskabsformer) beliggende i Danmark og en række andre lande, der bl.a. ejer ejendomme og andre aktiver.
- ATP investerer også via skattetransparente enheder (fonde) på Cayman Island, USA (fx Delaware), Luxembourg og UK. Disse skattetransparente enheder benyttes oftest administrativt eller til at pulje investeringsmidler fra forskellige investorer. Beliggenheden er, som nævnt i afsnit 1, uden betydning for ATP's beskatning.
- En række af ATP's ejendomsinvesteringer er placeret i selskaber, der beskattes efter Selskabsskattelovens § 3 A (som følger et transparensprincip i beskatningen).